

парламенту. Владу или појединог министра може сменити парламент. Ово све значи да законодавна власт има и формално јачу улогу од извршне власти. Равнотежа власти у парламентарном систему покушава се постићи увођењем уставних могућности да Влада предложи распуштање парламента и расписивање нових избора. Примери парламентарног система су систему у Великој Британији, Немачкој, као и већем броју европских земаља. У Великој Британији, као парламентарној монархији шеф државе је краљица, док у Немачкој шефа државе бира парламент и он нема већа овлашћења.

Мешовити (полупредседнички) систем је систем који представља комбинацију председничког и парламентарног система. Овај систем значајну улогу даје шефу државе (председнику државе или монарху) и шеф државе представља „тас на ваги” у односу законодавне и извршне власти. Шеф државе представља јединство власти, тј. јединство законодавне и извршне власти. Наиме, у овим државама парламент има јачу улогу од извршне власти – владе, владу бира парламент и постоји одговорност владе према парламенту. Међутим, улога шефа државе је већа него у чисто парламентарном систему. Шеф државе предлаже кандидата за председника владе, односно предлаже владу парламенту, а исто тако може и распустити парламент на захтев владе. Утицај парламента на владу и обратно спроводи се преко шефа државе који може оборити или владу или парламент. Мешовити систем постоји у Француској, Русији, Србији, као и неким азијским и афричким земљама које су биле под утицајем Француске и Русије.

2. Хоризонтална и вертикална подела власти.

Хоризонтална подела власти представља поделу власти на истом нивоу (линији - хоризонтално), када се власт дели између државних органа који су у равноправном односу, односно нису подређени једни другима. Хоризонтална подела је подела власти на законодавну, извршну и судску власт.

Вертикална подела власти представља поделу власти између централних и нецентралних органа власти, када се власт дели између органа власти који нису на истом нивоу, већ се више или ниже на лествици власти (вертикали). Вертикална подела је подела власти између републичких органа и општинских органа или подела власти између федеративних органа и органа федералних јединица. Ову поделу власти карактерише однос субординације, односно органи власти коју су више на лествици имају одређена већа права од органа власти који су ниже на лествици и имају право надзора над радом органа који су ниже на лествици.

3. Извршна власт и управа.

Постоје различите теоретски прилази у дефинисању појма „управе”, односно у дефинисању међусобног односа појмова „извршна власт” и „управа”.

Извршна власт је власт која извршава законе које донеси законодавна власт. Кључна реч у овој дефиницији је „ИЗВРШАВАЊЕ” закона. Када у овој дефиницији извршне власти кажемо да извршна власт извршава „законе”, онда појам закона употребљавамо у најширем смислу тог појма, односно под законом подразумевамо било коју правну норму којом се уређује одређени однос између људи или којом се уводи правило о понашању људи.

Као пример извршавања закона, односно извршавања правне норме, можемо узети пример правне норме којом се забрањује рад деци. Закон који регулише запошљавање и рад је Закон о раду који је донела Народна скупштина. Правна норма забране дечијег рада налази се у члану 24. Закона о раду и гласи: „Радни однос може да се заснује са лицем које има најмање 15 година живота...” Истим Законом о раду предвиђено је да надзор над применом тог закона врши инспекција рада, а предвиђене су и казне за оне који поступају супротно одредбама Закона. Поједностављено речено, извршавање правне норме забране дечијег рада у конкретном случају огледа се у томе што је извршна власт дужна да образује орган, у овом случају инспекцију рада и омогући рад овој инспекцији (кроз плате за запослене, канцеларије, и друго) која ће контролисати